

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udvalget for Forretningsordenen
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. juli 2014
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jean E. Hørdum-Axelsen
Sagsnr.: 2014-0040-0054
Dok.: 1192353

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 til forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af politiets og andre myndigheders behandling af politianmeldelser indgivet af Divine Business Solutions ApS og Lisborg Holding ApS og forhold relateret hertil hos bl.a. SKAT (B 116) som Folketingets Udvalg for Forretningsordenen har stillet til justitsministeren den 3. juni 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Karen Hækkerup

/

Anne Berg Mansfeld-Giese

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen:

”Vil justitsministeren redegøre for, hvilke retskrav forurettede i den sag, som beslutningsforslag nr. B 116 vedrører, har med hensyn til efterforskning, sikring af beviser og retsforfølgelse af de indgivne politianmeldelser, og om justitsministeren kan garantere, at disse i den foreliggende sag er overholdt?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Jeg kan i den forbindelse mere generelt oplyse, at den danske strafferetspleje bygger på det princip, at spørgsmålet om straf er et anliggende mellem staten på den ene side og den tiltalte på den anden side. I overensstemmelse med dette princip er straffesagen således en partsproces med anklagemyndigheden som den ene part og tiltalte som den anden part.

De centrale partsbeføjelser, som f.eks. adgangen til at nedlægge påstande under straffesagen, anmode om bevisførelse om skyldspørgsmålet og anke til højere instans, er forbeholdt sagens parter. Den forurettede er ikke tillagt kompetence på disse områder.

Den forurettede er heller ikke tillagt kompetence med hensyn til efterforskning, herunder sikring af beviser.

Det følger således af retsplejelovens § 742, stk. 2, at det er politiet, der efter anmeldelse eller af egen drift iværksætter efterforskning, når der er en rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået. En anmeldelse kan indgives af bl.a. den forurettede.

Ifølge retsplejelovens § 749, stk. 1, kan politiet afvise en indgivet anmeldelse, hvis der ikke findes grundlag for at indlede efterforskning. Politiet kan endvidere efter retsplejelovens § 749, stk. 2, indstille en påbegyndt efterforskning i en sag, hvis der ikke er grundlag for at fortsætte den, og der ikke har været rejst sigtelse mod nogen i sagen.

Den forurettede og andre, der må antages at have en rimelig interesse heri, skal underrettes, når politiet træffer afgørelse om at afvise en anmeldelse eller indstille efterforskningen i en sag. Forurettede er klageberettiget og kan påklage afgørelsen til statsadvokaten, jf. retsplejelovens § 749, stk. 3.

I en sag, hvor der har været rejst sigtelse, kan påtale ifølge retsplejelovens § 721, stk. 1, opgives bl.a. i tilfælde, hvor sigtelsen har vist sig at være grundløs, eller hvor videre forfølgning i øvrigt ikke kan ventes at føre til, at sigtede findes skyldig. Det er som udgangspunkt anklagemyndigheden i en politikreds, der træffer afgørelse om påtaleopgivelse. I visse sager træffes afgørelsen af statsadvokaten.

Det følger af retsplejelovens § 724, stk. 1, at sigtede, forurettede og andre, der må antages at have en rimelig interesse heri, skal underrettes om en afgørelse om påtaleopgivelse. En afgørelse om påtaleopgivelse, der er truffet af anklagemyndigheden i en politikreds, kan således af bl.a. den forurettede påklages til statsadvokaten.

Herudover følger det af retsplejelovens § 724, stk. 2, at såfremt der er truffet afgørelse om påtaleopgivelse, kan strafforfølgning mod den, der har været sigtet, kun fortsættes, hvis den overordnede anklagemyndighed træffer afgørelse herom og denne afgørelse er forkyndt for den sigtede inden 2 måneder fra politidirektøren eller statsadvokatens afgørelse. Hvis betingelserne for genoptagelse i retsplejelovens § 975 er opfyldt, f.eks. hvis der fremkommer nye beviser af vægt i sagen, gælder 2 måneders fristen dog ikke.

2. Om den konkrete sag kan jeg oplyse, at den har været behandlet af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

Statsadvokaten har oplyst, at man har modtaget og behandlet en række anmeldelser fra Divine Business Solution ApS (DBS) og andre selskaber repræsenteret ved Tom Lisborg om bl.a. overtrædelse af forskellige former for formueforbrydelser, dokumentfalsk og falsk forklaring for retten. DBS er under sagens behandling i SØIK blevet betragtet som forurettet i sagen.

SØIK har i forbindelse med sagens behandling modtaget og gennemgået et meget omfattende materiale fra DBS, der gennem hele forløbet har været bistået af 1-2 advokater. SØIK har endvidere foretaget en længere afhøring af Tom Lisborg, ligesom der er foretaget andre efterforskningskridt i sagen.

SØIK traf den 1. marts 2010 afgørelse om at opgive påtale i sagen og i øvrigt indstille efterforskningen, jf. retsplejelovens § 721, stk. 1, og § 749, stk. 2. I afgørelsen redegjorde SØIK detaljeret for baggrunden for beslutningen, ligesom SØIK oplyste, at afgørelsen kunne påklages til Rigsadvokaten, jf. retsplejelovens § 724, stk. 1, og § 749, stk. 3.

Under Rigsadvokatens behandling af klagesagen har DBS haft lejlighed til at fremkomme med en række yderligere oplysning-

ger og supplerende indlæg, ligesom Rigsadvokaten efter anmodning fra DBS udsatte sin behandling af klagesagen på afgørelsen i en voldgiftssag med tilknytning til sagen.

Rigsadvokaten traf den 4. januar 2012 beslutning om at stadfæste SØIK's afgørelse af 1. marts 2010. SØIK har herefter behandlet en anmodning fra DBS om genoptagelse af sagen, jf. retsplejelovens § 724, stk. 2.

SØIK traf den 16. juni 2013 afgørelse om ikke at imødekomme anmodningen om genoptagelse. Afgørelsen er påklaget til Rigsadvokaten. DBS har i forbindelse med behandlingen af klagen haft lejlighed til at fremkomme med en række yderligere indlæg. Rigsadvokaten har ikke truffet afgørelse i sagen endnu.

Som det fremgår, må de regler i retsplejeloven, der har til formål at tilgodese hensynet til den forurettede i forbindelse med behandlingen af en anmeldelse og påklage af en afgørelse om påtaleopgivelse, således efter min opfattelse anses for at have været iagttaget i den foreliggende sag.”